

Statsrevisionens Bemærkning ikke er stemmende med den hidtil fulgte Praxis". Herimod har Mindretallet Sigtet at sige, i det Mindste ikke ligefremt, og det skal det ogsaa have ondt ved, fordi det er en fast Praxis. Jeg har henvendt mig til Universitetskvæsturen og anmodet om Dphlysninger om Aaret 1865—66 til 1875—76 og derira modtaget den Dphlysning, at i de Aar har Lønninger til ledige Professorater dels i det retsvidenskabelige, dels i det theologiske og dels i det lægevidenskabelige Fakultet, været anvendt til Honorarer for Forelæsninger ved Docenter i ikke mindre end 15 Tilfælde. Der er et af dem, som kan have særlig Interesse paa Grund af Mindretallets Bemærkning; jeg skal i saa Henseende oplyse, at i Finantsaaret 1865—66 blev Lønningen til det ledige Professorat i det retsvidenskabelige Fakultet anvendt dels til Honorar for Forelæsninger i selskabsret, dels til Honorar for Forelæsninger i statsøkonomiske Discipliner; det Sidste er det Samme som i det foreliggende Tilfælde. Praxis har ogsaa strakt sig i en anden Retning; end der her er Spørgsmaal om, idet Ministeriet, uden at Statsrevisionen har gjort Indvending derimod, har anset sig for berettiget til at anvende ledige Lønninger til at afholde Udgifterne ved Konkurrence i Anledning af et ledigt Professorat. Jeg tror nok, at Udvalgets Flertal derfor har god Grund til at gjøre opmærksom paa, at den Bemærkning, som er gjort overfor Praxis, ikke har Noget paa sig. Saa er der endelig det sidste Punkt, og der tror jeg, at man nok tør sige, at Revisionen ikke har havt tilstrækkelig Anledning til at klage over, at der mangler Overensstemmelse mellem Budget og Regnskab. Mindretallet siger rigtignok „at den ikke kan erkjende, at Omstændigheder som den i lang Tid fortsatte Stigning af Elevantallet hører til de uforudsete". Da Regjeringen udarbejdede Finantsloven for 1885—86, har den selvfølgelig taget Hensyn til den Stigning af Elevantallet, som mulig maatte have vist sig ved de lærde Skoler i Begyndelsen af dette Skoleaar, der strækker sig ind i det næste Finantsaar, en Stigning, der altsaa vil faae Indflydelse paa Udgifterne i dette. Men det synes mig at være en noget vidtdeven Fordring til Ministeren, om han ogsaa skulde tankulere, hvor meget Elevantallet vilde stige, naar det nye Skoleaar i August 1885 begynder. Det naturlige maa selvfølgelig være, naar man lægger sit Budget, at gjøre sine Beregninger, efter som Forholdene i det givne Dødsblik ere. Naar det cærede Mindretal siger „at den foreliggende Deling af Klasser heller ikke bør

kunne udføres ved ensidig administrativ Foranstaltning med Forøgelse af Udgiftens Størrelse", saa antager jeg, at det maa være hans Spøg; jeg synes ikke rigtig, at dette kan være alvorlig ment. Meningen kan jo ikke være, at naar Skoleaaret begynder i Slutningen af August, og der i en Skole indmeldes f. Ex. 40 Elever til nederste Klasse, man da ikke skal kunne dele Klassen, før man har foreslaaet og faaet en Bevilling dertil, men i Stedet enten beholde de 40 Elever samlede i et Lokale, eller, hvis den vedkommende Skole ikke har et tilstrækkelig stort Lokale, suspendere Klassen, indtil Bevillingen er givet.

Formanden: Jeg indser, at Tiden ikke vil slaa til til at føre Sagen til Ende idag, men Mindretallet ønsker meget at faae Ordet idag, da det cærede Medlem vil være absolut forhindret imorgen, og jeg skal under disse Omstændigheder ogsaa give ham Ordet i Haab om, at han vil fatte sig i nogenlunde Rothed, saa at det ikke vil blive besværligt for de andre Medlemmer. Afstemningen vil ikke finde Sted idag.

Dam: Mindretallet maa gjøre det cærede Thing en Undskyldning for, at det kommer til at lægge Beslag paa cærede Medlemmers Tid i højere Grad end sædvanligt; jeg skal forsøge ikke at trætte Dem og skal fatte mig saa kort som muligt. Jeg har ikke kunnet følge det cærede Flertal; det har forekommet mig, at det cærede Flertal er og har været for lempeligt i det Forslag, som det har afgivet. Naar man ellers i andre Forhold ønsker et saa godt og saa rigtig gennemført Regnskab som muligt, har man den Pligt, naar man bliver valgt til Revisor eller Decisor, da at søge at henlede Opmærksomheden paa saa mange Uregelmæssigheder som muligt. Undladelsen heraf forekommer mig ikke heldig, den svækker noget, den animerer ikke vedkommende Ministerium til at lægge den tilbørlige Røisagtighed og Dygtighed for Dagen. Det er netop dette, der gjør, at jeg føler mig overbevist om, at selv den Del af Flertallet, der ellers ikke følger mig, dog maa kunne følge mig i en Del af de Indstillinger, jeg som Mindretal har gjort, tillige ogsaa af den Grund, at jeg har den Være i flere af mine Indstillinger at kunne støtte mig til og være enig med den samlede Statsrevision. For at cærede Medlemmer lettere kunne opfatte mig, skal jeg tillade mig at berøre de forskjellige Indstillinger Punkt for Punkt.

Min første Indstilling falder under Love-nummer 1: § 17, Underkonto g.: Esterbetaling af Pensionsforhøielse ifølge Høiesterets-